

Zprávy

Odešel člověk velkých kvalit, odešel kolega a přítel Petr Byčkovský

Dne 12. srpna 2009 ve věku 73 let navždy opustil řady pedagogů doc. Ing. Petr Byčkovský, CSc. Jeho posledním profesním působištěm byla Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, kde byl od roku 1994 členem katedry pedagogiky, krátce pak členem katedry informačních technologií a technické výchovy. Na fakultě pracoval do posledních dnů svého života, než ho přemohla těžká zákeřná choroba. Nikdo nechtěl uvěřit, vždyť stále vypadal chlapec a svěže. Pojďme nahlédnout zpátky do jeho života, práce a osobnosti.

Petr Byčkovský byl Pražák, zde se narodil 24. 6. 1936 a prožil celý svůj život. Studoval strojírenství na Fakultě elektro-inženýrské ČVUT a absolvoval v roce 1960. Nebyl první technik, kterého následně život zavál do oboru vzdělávání a svým technickým myšlením obohatil pedagogiku. Po dva roky (1970–72) působil v Krajském pedagogickém ústavu jako vedoucí kabinetu. V roce 1977 dosáhl vědeckého titulu kandidát pedagogických věd. Po odchodu z KPÚ nastoupil v roce 1972 jako vědeckopedagogický pracovník do Výzkumného ústavu inženýrského studia při ČVUT (VÚIS). Zde se věnoval inženýrské pedagogice až do počátku 90. let, kdy byla instituce zrušena. V letech 1991–93 se podílel na novém rozvoji Pedagogického ústavu J. A. Komenského AV ČR na pozici samostatného vědeckého pracovníka a později ředitele instituce, kde usiloval o její zachování, což se nepodařilo. Následně přijal nabídku na místo vysokoškolského učitele na Pedagogické fakultě UK.

V období působení na VÚIS se Petr Byčkovský významně podílel na konstituování vysokoškolské pedagogiky a angažoval se v pedagogicko-psychologickém vzdělávání vysokoškolských učitelů. Byl blízkým spolupracovníkem profesora Jiřího Kotáška, který v tehdejším Ústavu rozvoje vysokých škol vytvořil nadčasovou koncepci systému dalšího zvyšování kvalifikace vysokoškolských učitelů podle západních modelů, která byla vyhlášena jako zákonná norma. Pro její realizaci se utvářela síť spolupracovníků z českých a slovenských vysokoškolských pracovišť, v níž se setkali kromě výše jmenovaných také J. Mareš, J. Měříčka, J. Vyšohlíd,

H. Kasíková, J. Krejčíková, J. Valenta, J. Vašutová, D. Linhartová, H. Lukášová (Kantorková), V. Švec, D. Tollingerová, M. Černotová, V. Prusáková a další osobnosti akademického světa.

Petru Byčkovskému přirostla pedagogika k srdci. Vyznával jedno velké téma – didaktické testy a stal se uznávaným odborníkem v oblasti teorie testování. Významně ho v tomto směru ovlivnily studijní pobyty v USA a americká pedagogika. Zde také absolvoval postgraduální studium v letech 1978–79 a získal diplom na Kalifornské univerzitě (University of California). Do Spojených států se vracel, vystupoval zde na konferencích a angažoval se v odborných společnostech jako American Educational Research a National Council on Measurement in Education. V roce 1993 zhodnotil svůj přínos v oblasti testování a habilitoval se v oboru pedagogika na základě habilitační práce „Pedagogické měření a pedagogický výzkum“.

Souběžně s tematikou měření vzdělávacích výsledků se věnoval projektování výuky na vysoké škole a zprostředkoval odborné veřejnosti nám dnes již známou Bloomovu taxonomii kognitivních cílů. Další jeho láskou byla metodologie pedagogického výzkumu, specializoval se zejména na kvantitativní metody. Sám byl výzkumníkem a empiricky zkoumal například studijní úspěšnost studentů učitelství. Podílel se na výzkumném záměru Pedagogické fakulty UK „Vzdělávání pro život v informační společnosti“. Přispěl i k mezinárodnímu srovnávacímu výzkumu TIMSS. Své expertní znalosti o testování uplatnil například při řešení problematiky státních maturit, kdy působil jednak v pracovní skupině MŠMT „Státní maturitní zkoušky“ (1999) a jednak byl od roku 2000 konzultantem Centra pro reformu maturitních zkoušek.

Na Pedagogické fakultě UK se jako vysokoškolský učitel věnoval výuce studentů učitelství v magisterském studiu. Přednášel předměty Obecná didaktika, Metodologie pedagogického výzkumu a Pedagogické hodnocení. Byl také školitelem desítky doktorandů a působil v Oborové radě pedagogiky PedF UK. V doktorském studiu vedl kurzy Metody pedagogického výzkumu a Tvorba a použití didaktických testů. Byl vynikající učitel, jeho přednášky měly vysokou úroveň a vždy měl vysoké požadavky na studenty a doktorandy. Velice dbal na to, aby jeho studenti měli k dispozici potřebné studijní a pracovní materiály. Pro tematiku testování bylo nezbytné, aby studenti pouze neposlouchali, ale také aktivně pracovali. Často ho vídali na fakultě pozdě večer, kdy materiály připravoval s velkou obětavostí. Potkat na fakultě Petra Byčkovského s kufrem a batohem nebylo nic neobvyklého, neboť takto vybaven chodil do výuky.

Na fakultě vykonával krátce funkci proděkana pro rozvoj (2003–2004) a byl také předsedou Akademického senátu fakulty. Jeho angažovanost v rozvoji pedagogických věd byla zřejmá i z mimofakultních aktivit. Byl jedním ze zakládajících členů České asociace pedagogického výzkumu. V posledních měsících stál v čele České pedagogické společnosti.

Petr Byčkovský byl člověk velice společenský, vtipný a zábavný. Dovedl vždy prolomit ledu a získával si i přízeň zahraničních návštěvníků fakulty. Perfektně ovládal angličtinu a polštinu a mohl v těchto jazycích dobře komunikovat. Po celý život byl velmi aktivní, rád cestoval a roky se věnoval mladým jako delegát Cestovní kanceláře mládeže.

Povahově byl Petr Byčkovský velmi přátelský, obětavý, každému rád pomohl, ať to byl kolega, nebo student. Byl vždy spravedlivý a chápatel. Byl velmi pracovitý a nezdolný. Jeho perfekcionismus, náročnost a důkladnost, které projevoval ve své práci, vůči sobě i vůči druhým, ho občas dostaly do nesnází osobních i pracovních. K jeho osobnosti patřila láska ke sportu. V mládí pěstoval atletiku a byl i v české reprezentaci. Sportování ovlivnilo jeho stále mladistvý vzhled, stále dobrou kondici i osobnostní vlastnosti.

Odešel člověk velkých kvalit, odešel kolega a přítel. Čest jeho památce!

Jaroslava Vašutová

Zpráva z konference ECER 2009

Ve dnech 25. 9.–30. 9. 2009 se ve Vídni konala mezinárodní konference ECER (European Conference on Educational Research – Evropská konference pedagogického výzkumu) organizovaná Evropskou asociací pedagogického výzkumu (European Educational Research Association – EERA) s názvem *Teorie a výzkumná zjištění v evropském pedagogickém výzkumu (Theory and Evidence in European Educational Research)*. Na prekonferenci (25.–26. 9. 2009) navazovala hlavní konference ECER ve dnech 28. 9.–30. 9. 2009. Konferenci zaštitila Vídeňská univerzita (Universität Wien), v jejíchž prostorách se celá konference konala.

Obsahem konference bylo reflektovat současnou situaci pedagogického výzkumu, zejména témata vztahujícími se k jeho proměnám. Tyto proměny se týkají vzájemného působení teorie a výzkumu, výzkumných dat a výzkumných zjištění. Z hlediska procesu proměn v oblasti pedagogického výzkumu byly zdůrazněny dva aspekty. Zaprvé nárůst množství dat a informací o vzdělávacích systémech a procesech oproti předchozím generacím, a zadruhé rychlý nárůst národních i mezinárodních testovacích systémů. Současně se objevují zprávy o tom, že finanční zdroje pro nezávislý pedagogický výzkum na univerzitách klesají a že dochází k poklesu příležitostí pro kritický a nezávislý výzkum. To postihlo především oblasti, které byly dlouho považovány za základní pilíře pedagogického výzkumu (filozofie vzdělávání, historie vzdělávání, obecná pedagogika atd.).

Cílem konference bylo zhodnotit a analyzovat historii a současnost pedagogického výzkumu, diskutovat a rozvíjet další vztahy mezi teorií a výzkumnými zjištěními v rámci evropského pedagogického výzkumu. Konference zahrnovala dvě

části: prekonferenci určenou studentům doktorských studijních programů a mladým výzkumníkům a hlavní konferenci.

Výroční prekonference ECER je organizována každý rok a účastní se jí přibližně 150 zájemců z různých nejen evropských států. Kromě možnosti aktivní účasti na prekonferenci pro studenty doktorských studijních programů a mladé výzkumníky je každoročně vyhlášována soutěž o nejlepší příspěvek (Best Paper Award). Na konferenci se rovněž usilovalo o představení Evropské asociace pedagogického výzkumu (EERA) mladým výzkumníkům a o propojení jejich publikační činnosti s touto asociací.

Součástí prekonference ECER jsou semináře zaměřené na nejčastější problémy studentů doktorských studijních programů a mladých výzkumníků. V letošním roce byly nabídnuty účastníkům tři paralelně probíhající semináře. První z nich – Concluding Your Doctoral Thesis in One Chapter – byl zaměřen na problematiku psaní závěrečné kapitoly disertační práce. Vedoucími tohoto semináře byli profesor Dr. Vernon Trafford a Dr. Shosh Leshem. Po úvodní prezentaci byl seminář veden interaktivní formou. Účastníci měli možnost si ve skupinách prakticky vyzkoušet, jak závěrečnou kapitolu disertační práce strukturovat. Druhý seminář – How to Publish Successfully – se zabýval problematikou úspěšné publikační činnosti a jeho vedoucími byli Stefan T. Hopmann, Roland Reichenbach a Ian White. Třetí seminář – Turning Your Conference Paper into a Journal Article – pod vedením profesorky Patricie Thomson byl zaměřen na problematiku psaní článků do odborných časopisů.

Hlavní referáty prekonference se týkaly psychoanalýzy jako předmětu pedagogického výzkumu (prof. Dr. Wilfried Datler: Unconscious Structure, Affect Regulation and Educational Practice: Psychoanalysis as a Subject of Educational Research) a příležitostí a limitů empirického výzkumu v pedagogice (prof. Dr. Hans-Christoph Koller: No, We Can't. Opportunities and Limitations of Empirical Research in Educational Science). Česká republika byla na letošní prekonferenci zastoupena celkem devíti příspěvky.

Na hlavní konferenci ECER se přihlásilo přes 2 000 účastníků. Hlavní referáty přednesli prof. Herbert Altrichter (Johannes Kepler University of Linz), prof. Tina Hascher (University of Salzburg), prof. Michael Young (University of London), prof. Steven Ball (University of London), prof. Roland Reichenbach (University of Basel) a prof. Susan Wright (The Danish School of Education). Prof. H. Altrichter ve svém příspěvku reflektoval téma vycházející ze změn evropských vzdělávacích systémů posledních desetiletí vztahujících se k jejich cílům, zdrojům a organizaci. Ve svém příspěvku se zaměřil na analýzu teoretických a konceptuálních strategií ve výzkumu řízení vzdělávání. Prof. T. Hascher se zabývala tématem souvislosti mezi učením a emocemi, kterými, jak poukázala, se výzkumné studie často zabývají odděleně, a potřebou jejich společné teoretické i výzkumné základny. Cílem příspěvku bylo nastínit společný teoreticko-výzkumný rámec pro zkoumání sou-

vislosti mezi učním a emocemi a stanovení stěžejních témat pro budoucí zkoumání. Budoucností vzdělávání ve společnosti vědění se ve svém referátu zabýval prof. M. Young. Rozvinul možné důsledky různých přístupů ke kurikulu a hranicím mezi školními znalostmi a znalostmi každodenního života. Proměnami edukační politiky a jejich vztahem k pedagogickému výzkumu se zabýval prof. S. Ball. Zaměřil se na posun v rozdělení mezi veřejným a soukromým sektorem, přerozdělení úkolů a přehodnocení vztahu mezi organizacemi a úkoly v rámci tohoto posunu. Problematikou výzkumných otázek v oblasti vzdělávání se zabýval prof. R. Reichenbach. Ve svém příspěvku zdůraznil, že navzdory tomu, že metodologická stránka výzkumů stejně jako celkové metodologické povědomí v oblasti vzdělávání pokročilo, ne příliš často se můžeme setkat se „skutečnými“ výzkumnými otázkami. Prof. S. Wright se zabývala politikou založenou na výzkumných zjištěních a na základě zkoumání reformem univerzit v zemích OECD a zvláště v Dánsku poukázala na její nedostatky.

Program setkání probíhal ve formě tematicky zaměřených sekcí, kulatého stolu, symposií a sekce posterů. Příspěvky byly dle témat zařazeny do 27 sekcí. Z důvodu velkého množství sekcí probíhajících paralelně je možné informovat pouze o zlomku dění na konferenci. Například sekce s názvem „*Didaktika, učení a vyučování*“ zahrnovala příspěvky vztahující se k mezipředmětovým vztahům, otázky vyučování matematiky, cizojazyčné výuky, problematiku čtení, plánování výuky nebo didaktických přístupů. Zadání pro příspěvky vymezovalo zohlednění evropské dimenze pedagogického výzkumu, tedy nadnárodní význam témat příspěvků. Tento požadavek byl převážně splněn například příspěvky vztahujícími se k obecným otázkám didaktiky, ale objevily se i příspěvky, které byly vázány převážně národně.

Setkání neprobíhalo jen na odborné úrovni, ale organizátoři podpořili i jeho společenský význam, zejména přípravou společenského večera v prostorách vídeňské univerzity, ale i doprovodných společenských akcí spojených s návštěvami památek hlavního města.

Sborník abstraktů z konference je k dispozici v elektronické podobě na webových stránkách konference: <http://www.eera-ecer.eu/ecer/ecer-2009-vienna/>, kde budou rovněž k nahlédnutí plné texty příspěvků jednotlivých autorů, pokud se je rozhodnou touto formou publikovat. Prekonference i konference se koná každý rok, příští ročník bude v Helsinkách. Zastřešujícím tématem bude Vzdělávání a kulturní změny (Education and Cultural Change). Prekonference se bude konat 23. 8.–24. 8. 2010 a hlavní konference 25. 8.–27. 8. 2010. Bližší informace o přihlašování příspěvků do recenzního řízení budou zveřejněny na webových stránkách konference v nejbližších týdnech: <http://www.eera-ecer.eu/ecer/ecer2010/>.

Simona Šebestová a Jana Zerzová

Příprava učitelů fyziky na Islandu

Island je rozprostřen okolo 20 ° západní délky a na severu se dotýká severního polárního kruhu – 66 ° (protíná ostrov Grimsey). Jeho rozloha je 103 000 km², počet obyvatel je asi 310 000. Geologicky jde o velmi mladou zemi, která je produktem vulkanické aktivity na zlomu mezi dvěma litosférickými deskami: Evropa–Asie, Severní Amerika. Poslední velká zemětřesení byla v letech 2000, 2005, 2008 (nikdo při nich nezahynul). V roce 2008 Island navštívilo zhruba 500 000 turistů. Turistický průmysl je tak pravděpodobně velmi důležitou součástí života země.

V roce 2007 byl Island státem s nejvyšším HDI na světě. V době finanční krize v roce 2009 se země otrásla – tentokrát výrazně v bankovním sektoru. Island má, i přes současné, zejména finanční, problémy, velké perspektivy pro svůj další hospodářský, celkový rozvoj. Stejně tak i jeho školský systém.

Školský systém na Islandu

Školství na Islandu je zásadně ovlivněno USA. Školský systém tvoří: mateřská škola (děti ve věku 2–6 let), základní škola (6–16), střední škola (16–20), vysoká škola (20–23). Mnoho dětí navštěvuje již mateřskou školu, školní docházka začíná fakticky až šestiletým dětem. Základní škola se dělí na dva stupně: 1. stupeň 6–12 let, 2. stupeň 13–16 let. Podstatná část učitelů pro základní školu není specializována na odborné předměty.

Asi 93 % šestnáctiletých žáků na Islandu nastupuje na střední školu. Většina škol zařazuje dvě linie studijních oborů podle potřeb žáků a zájmu o studium. Obvyklé jsou linie 1. připravující žáky pro všechny druhy práce (např. tesař, číšník atd.) a 2. linie pro žáky, kteří se připravují na vysokoškolské studium v různých předmětech (např. linie sociální, přírodovědná, jazyková atd.). Pouze několik středních škol na Islandu je zaměřeno jednoznačně na přípravu studentů pro univerzitní studium.

Přírodovědné předměty na střední škole

V 1. ročníku je vyučován předmět „Přírodní vědy“, který tvoří: 6 hodin za týden – geologie; 6 hodin za týden – biologie; 6 hodin za týden – fyzika, chemie; vyučují 2 různí učitelé. Obsahem výuky ve fyzice a v chemii jsou zejména experimenty, v teorii pak *mechanika*. Důraz je kladen na energii a její formy v bezprostřední vazbě na Island. Provádějí se numerické výpočty, žáci získávají kvantitativní přehled o energetické bilanci své země.

Fyzikální linie obsahuje 4 kurzy s tradičním rozdělením učiva. Může být zařazen i 5. kurz, který je chápán jako shrnující a navíc obsahuje učivo, které nebylo bezprostředně předmětem výuky v 1.–4. kurzu. Jeho cílem je příprava žáků pro studium fyziky a inženýrských věd na Islandské univerzitě. Speciálním výběrovým kurzem je pak *astronomie*, která může být zařazena ve 2.–4. ročníku.

V 3.–5. kurzu žáci využívají internet. Dbá se však na střídání všech různých metod práce. V rámci 3.–5. kurzu žáci zpracovávají „projekt“ = esej na vybrané téma z oblasti moderní fyziky. Fyzikální měření jsou zpracovávána na počítači. Provádí se asi 6–8 laboratorních prací za rok, teoretických cvičení je pak zhruba dvakrát tolik.

Středoškolský učitel fyziky D. Thosteinsson ze školy „Menntaskólinn í Reykjavík“¹ je nesmírně zkušeným učitelem fyziky – pod jeho vedením středoškolští učitelé fyziky připravili učebnice pro výuku fyziky na středních školách na Islandu. Jednoznačně považuje učebnici za fundamentální pomůcku pro učitele, ale i pro jejich žáky. Jde především o vysvětlení souvislostí uvedených v učebnici. Důraz je kladen zejména na práci žáků ve škole. Domácí úkoly jsou pojímány v rámci kategorie „vlastní iniciativa“ žáků. Ve výuce se řeší spíše menší počet komplexnějších úloh, ale o to podrobněji. V přípravě ke studiu na Islandské univerzitě je kladen akcent na praktické úlohy, zejména s bezprostřední vazbou na přírodní podmínky na Islandu. Učitelé dávají žákům opravdu příležitost „učit se o Islandu ve škole“. Písemné zkoušení je pravidelně jedenkrát za měsíc, 6–8 otázek, více numerických úloh. Internet je používán spíše okrajově. Před „rozsvícenou prezentací“ je upřednostňován učitelův výklad „s křídou v ruce“ a jeho bezprostřední kontakt s žáky. Důraz je kladen především na bezchybné a úplné porozumění učivu na středoškolské úrovni.

Výrazná pozornost je věnována exkurzím do geotermálních elektráren. Do seznamu „povinných“ exkurzí jsou zařazována tradičně neméně zajímavá místa:

- činná sopka Hekla;
- slavný nový ostrov Sutsey, který se zrodil v roce 1964;
- hora Snafellnes – místo vstupu do Země ze slavné knihy J. Verna Cesta do středu Země;
- elektrárna z roku 1921;
- velký gejzír v Reykjavíku;
- na mnoha místech v Reykjavíku termocentra – regulátory přívodu teplé vody na místa jejího využití.

Žáci základních škol v Reykjavíku a jeho okolí zejména v období zimy navštěvují „Dům vědy“ – interaktivní prostor pro fyzikální experimenty.

Příprava učitelů fyziky

Všichni učitelé fyziky na středních školách prošli studiem vybraného oboru fyziky na univerzitě² a získali po 3 letech studia stupeň bakalář (BSc.).

¹ „Menntaskólinn í Reykjavík“ je střední škola zaměřená na fyziku. Středoškolští učitelé mají ve svém úvazku 24–26 hodin týdně. Ve škole je 850 žáků.

² Islandská univerzita (státní škola) sídlí v Reykjavíku a byla založena v roce 1911. Má 11 fakult a studuje na ní více než 10 000 studentů. Celkem 40 % studentů vstupuje

První možností, jak se po získání BSc. stát středoškolským učitelem fyziky, je jedno- až dvouleté speciální studium pro učitelské povolání zahrnující předměty didaktika, psychologie, pedagogika, historie techniky atd.

Druhou možností je vystudovat vybraný fyzikální obor a získat BSc., pak pokračovat další dva roky a získat ve fyzice stupeň magistr (MSc.) a následně absolvovat půlroční studium učitelství.

Lze konstatovat, že na Islandu je přirozeně výrazněji akcentována problematika geofyziky.

Struktura ostatních studovaných fyzikálních oborů je tradiční. Přípravu budoucích učitelů – studium pedagogiky, psychologie a didaktiky – zajišťuje fakulta vzdělávání. Budoucí středoškolské učitelé fyziky studují nejen výše uvedené disciplíny, ale seznamují se také s vybranými poznatky z biologie.

V současné době se připravuje reforma přípravy středoškolských učitelů, která počítá s jejich uceleným pětiletým vzděláním. Musí však být řešena v rámci celého vzdělávacího systému, obsahu a návaznosti všech disciplín. Pro středoškolské učitele fyziky musí být nadále na prvním místě velmi dobrá odborná příprava, tedy znalost fyziky. Je rozdíl mezi základní a střední školou. Středoškolské učitelé fyziky musí být vždy aprobováni. Bohužel na Islandu je obecně malý zájem o fyziku a přírodní vědy a ke studiu se hlásí malý počet zájemců.

V rámci islandské reformy je tedy nutno řešit dva problémy: 1. jak zlepšit postavení absolventů studia přírodních věd a věd technických a 2. jak nejlépe fyziku učit, jaký prostor dát přípravě učitelů fyziky. Je nezbytné dodat, že problém „učitel fyziky“ je problémem na půdě katedry fyziky, nikoli na fakultě vzdělávání. Vše souvisí se zájmem o fyziku a o práci učitele vůbec. Jde totiž o celou strukturu společnosti, tradice i o ekonomické podmínky Islandu.

Děkuji prof. Dr. H. P. Gíslasonovi, Ph.D., vedoucímu Katedry fyziky Islandské univerzity za pozvání ke studijnímu pobytu na univerzitě, děkuji zejména doc. A. Olafssonovi, Ph.D. a MSc. I. Haraldsdóttir – svým průvodcům, dále doc. M. Thorolfssonovi, Ph.D., doc. H. Guidjónssovi, Ph.D., a doc. H. Arasonovi, Ph.D., za veškeré poskytnuté informace a za možnost návštěvy výše jmenovaných univerzitních pracovišť a škol. Studijní pobyt se uskutečnil v rámci realizace projektu LA 270.

Zdeněk Kluiber

na univerzitu ke studiu sociálních věd, obchodu a práva; 7 % ke studiu přírodních věd, matematiky a počítačů/informatiky; 9 % ke studiu strojírenství a technologií. Ženy představují 64 % všech studentů na univerzitě.

Velmi významné místo v přípravě inženýrů a vědeckých pracovníků v oblasti energetiky zaujímá Reykjavícká škola energetiky, která připravuje odborníky ve strojírenství, technice, přírodních vědách, obchodu a managementu až k získání titulu Ph.D. Úzce spolupracuje s Islandskou univerzitou.

Vědecká konference

Etika ve vědách o výchově

se bude konat na Pedagogické fakultě
Univerzity Palackého v Olomouci
ve dnech 10.–11. února 2010.

Organizátory konference jsou Ústav pedagogiky a sociálních studií Pedagogické fakulty UP a Česká pedagogická společnost.

Tematické zaměření sekcí:

1. *Sociální hodnoty a normy ve výchově*

Proměny sociálních hodnot a norem v současném světě zasahují zásadně i do výchovně vzdělávacího procesu, ať již v podobě multikulturní výchovy, osobnostní výchovy, prevence sociálně patologických jevů apod. Nabízejí se otázky: Má škola reagovat na proměny hodnot a norem? Jak předávat měnící se sociální hodnoty a normy? Konzervatismus či relativismus ve výchově? Jak interpretovat sociální normy a sociální deviace?

2. *Morálka v životě školy*

Současné školy se profilují ve svých školních vzdělávacích programech. Jejich součástí bývají odkazy na filozofii školy a morální kodexy. Jakou roli, jakou funkci má morálka v současné škole? Jak zasahuje do vztahů mezi účastníky školního života? Jak probíhá multikulturní výchova v praxi? Jak formovat postoje učitelů a žáků v současnosti?

3. *Etika v akademickém prostředí*

Hodnoty a normy jsou součástí všech systémů současné společnosti a nevyhýbají se ani akademickému prostředí. Jak je hodnocena náročnost učitele a připravenost studenta? Jak jsou nastaveny parametry vědeckých aktivit a jak se realizují? Co ovlivňuje vztahy na akademických pracovištích?

Podrobné informace o konferenci včetně aktuálních termínů jsou k dispozici na webových stránkách [www. cpds . cz](http://www.cpds.cz).

Mezinárodní konference

Educational Change in the Global Context

se bude konat v Praze na Pedagogické fakultě
Univerzity Karlovy,
ve dnech 30. srpna–4. září 2010

Organizátory konference jsou Univerzita Karlova – Pedagogická fakulta, Centrum základního výzkumu školního vzdělávání, ve spolupráci se Sekcí srovnávací pedagogiky. Jednacím jazykem bude angličtina.

Tematické zaměření sekcí:

1. Reakce vzdělávacích systémů na globální výzvy a současná role srovnávací pedagogiky.
2. Transformace vzdělávání po zhroutilních režimů.
3. Změny školy směřující k jejímu zdokonalování.
4. Měníci se přístupy ke kurikulu a kurikulární politice.
5. Vztah pedagogického výzkumu a vzdělávací politiky: skutečné partnerství, nebo skrytá animozita?

Formy prezentace: referáty, symposia, postery.

Významná data:

- 28. února 2010 – ukončení registrace a zaslání návrhů příspěvků
- 31. března 2010 – vyrozumění přihlášených účastníků (zaslání rozhodnutí o vyhodnocení návrhů příspěvků přihlášeným účastníkům)
- 30. dubna 2010 – závěrečný termín pro zaplacení konferenčních poplatků
- 30. května 2010 – uveřejnění programu konference na webových stránkách
- 30. srpna 2010 – zahájení konference

Další informace o konferenci

budou k dispozici na webové stránce <http://EdConf2010.pedf.cuni.cz>.
E-mail: edconf2010@pedf.cuni.cz.